

Til Statnett SF

firmapost@statnett.no

torkil.bardsgjerde@statnett.no

Mo i Rana, 5. mars 2026

Høringsuttalelse til Statnetts foreslåtte endringer i tariffprinsipper

Innledning og sammendrag

Vi viser til høringsdokument fra Statnett av januar 2026, med forslag rundt tariffens faste ledd og det nye kapasitetsleddet.

7 Steel Nordic Manufacturing AS er Nordens eneste produsent av armeringsstål, med stål- og valseverk samt produksjon av armeringsnett i Mo i Rana, og 400 ansatte. Stålproduksjonen er utelukkende basert på resirkulert stålskrap, og 7 Steel er dermed en av landets ledende gjenvinningsbedrifter. Sammen med ansatte og stålskrap, er elektrisk kraft den viktigste innsatsfaktoren i framstillingen av skrapbasert stål.

7 Steel er også en del av Mo Industripark, som med utgangspunkt i kraftforedlende industri og sammen med tre andre bedrifter innenfor tariffgruppen stort forbruk og over hundre andre store og små bedrifter med rundt 2.900 ansatte, utgjør en industriklynge og et industrielt tyngdepunkt i Norge og Nord-Norge.

Bakgrunnen for høringsdokumentet er Statnetts forslag av februar 2025 om prinsipper for en ny tariffmodell. Forslaget innebærer at norsk kraftforedlende industri skal ta en mye større del av de framtidige nettkostnadene enn tidligere, til tross for den nytten for kraftnettet og de stordriftsfordelene kraftforedlende industri bidrar med både for driften av og investeringer i kraftnettet. Forslaget innebærer en betydelig forverring av denne industriens globale konkurransekraft i en tid der behovet for stabile rammebetingelser er i sterkt fokus.

Det omfattende endringsforslaget av februar 2025, som nå følges opp med forslaget av januar 2026, representerer et klart brudd med Industrimeldingen (Meld. St. 16 2024-2025), vedtatt i Stortinget i mai 2025, der det er et prioritert industripolitisk mål at norsk industri skal ha tilgang til ren og rimelig kraft. Forslaget er også i strid med EUs industri- og energipolitikk, der målet er å styrke energiforsyningen og redusere energikostnadene i Europa. Medlemslandene oppfordres konkret til å utarbeide tariffmodeller som gagnar kraftforedlende industri. EU-kommisjonen la fram sin *European Steel and Metals Action Plan* 19. mars 2025. I forbindelse med framleggingen heter det blant annet:

"EU energy regulation provides a framework for the design of network tariffs based on the principles of cost-reflectiveness, transparency and non-discrimination, while taking into account the need for network security and flexibility. Member States can design their network tariffs in a way that benefits energy-intensive industries."

Verst rammer Statnetts forslag trolig kraftforedlende industri i Nord-Norge, som ligger nær den nord-norske kraftproduksjonen, men svært langt fra sine råvare- og ferdigvaremarkeder. For bedriftene i Mo Industripark vil forslaget bety en kraftig økning fra dagens totale nettariffnivå. Konsekvensene for industrien og regionen kan bli omfattende. Stålmarkedet er globalt, og økte kostnader i Norge kan ikke sendes videre til kundene i Norden og Europa.

I høringsdokumentet av januar 2026 rettes fokus mot i hovedsak to elementer fra forslaget av februar 2025, og det foreslås altså nye endringer i fastleddet med differensiering av industritariffen samt et nytt kapasitetsledd.

Sammenfatningsvis er det 7 Steels oppfatning av høringsdokumentet fra januar 2026, at sammenhengen mellom alternativ anvendelse av nettressursene og fallende grensenytte fra kraftforedlende industrienheter i beste fall er uklar. Og at Statnett toner ned tidligere argumentasjon rundt kraftkrevende industris bidrag til lavere systemdriftskostnader og investeringer i nettet, uten en ordentlig drøfting av bidragene og forholdene rundt disse. Dermed faller begrunnelsene bak Statnetts endringsforslag bort.

Med dette som bakgrunn, mener 7 Steel:

- **Industriavkorting.** Verdien av kraftforedlende industris bidrag til å holde kraftnettets kostnader nede, forsvarer fortsatt en avkorting av industritariffen med 50%. Dagens avkorting representerer dermed en kompensasjon for et relevant bidrag fra industrien til etablering og drift av transmisjonsnettet.
- **Feil nivå på industriavkorting.** Det blir feil når Statnett konkluderer med at verdien av kraftforedlende industris bidrag til nettet nå er redusert tilsvarende 30%-poeng, ned til 20% kompensasjon.
- **Lite treffsikre forbruksreduksjoner.** Statnetts konkrete forslag om forbruksreduksjoner ved høye priser i spotmarkedet er lite treffsikkert i forhold til de nettmessige forhold som Statnett ønsker å påvirke. Det er ingen direkte sammenheng mellom relativt høye kraftpriser i forhold til en tidligere periode, og nettmessig utfordrende eller anstrengte situasjoner i inneværende periode.
- **Inngripende forbruksreduksjoner.** Kravet om forbruksreduksjoner vil også kunne være svært inngripende i forhold til de leveringsforpliktelser som kraftforedlende industri har inngått i et globalt marked der kundene står i sentrum og konkurrentene står i kø. Forbruksreduksjoner, med påfølgende påvirkning av priser fastsatt av markedet, vil også påvirke andre aktører i kraftmarkedet langt utover kraftforedlende industri.
- **Lite treffsikkert kapasitetsledd.** Statnetts forslag om et nytt kapasitetsledd sender et sterkt prissignal om å redusere kraftforedlende industris forbruk, og dermed industriproduksjon, permanent og på lang sikt. Altså ikke bare i vintersesongen, der belastningen er størst på kraftnettet og som legger rammene for det totale investeringsbehovet i kraftnettet. Kapasitetsleddet blir derfor lite treffsikkert og reduserer industriproduksjon uten at det er samfunnsøkonomisk begrunnet, siden kraftnettet fortsatt har ledig kapasitet, særlig utenfor vintersesongen.
- **Avkorting i kapasitetsleddet.** Også kapasitetsleddet bør eventuelt omfattes av 50% industriavkorting til kraftforedlende industri samt samlokaliseringsfaktor, slik dagens fastledd gjør.

7 Steel mener etter dette at de endringer Statnett har foreslått i høringsdokumentet av januar 2026, ikke er hensiktsmessige og ikke bør gjennomføres. Nedenfor går vi gjennom noen vesentlige punkter i høringsdokumentet.

Statnetts samfunnsøkonomiske analyse

På side 5 i høringsdokumentet av januar 2026 begrunner Statnett sitt utgangspunkt for den samfunnsøkonomiske vurderingen. Etterspørselen etter kapasitet i nettet er nå så stor, og tilbudet så begrenset, at den eksisterende kraftforedlende industrien ikke lenger tilfører samme nytte til kraftnettet, siden den kan erstattes av ny kraftforedlende industri dersom det skulle bli nødvendig. Av dette følger, etter sigende, at det ikke lenger er samme behov for å kompensere kraftforedlende industri for den nytten som tilføres kraftnettet. I tillegg har den alternative kraftkrevende industrien en betalingsevne som gjør slik kompensasjon mindre aktuell. Nettnytte gjøres dermed også til en funksjon av betalingsevne.

Statnett tar altså i sine forslag høyde for en situasjon der kraftnettet er i ubalanse, og der Statnett ikke er i stand til å tilfredsstille behovet for nett. Statnett sier i høringsnotatene av februar 2025 og januar 2026 ingenting om hvilke tariffprinsipper som skal gjelde når kraftnettet igjen kommer i balanse, altså når Statnett forhåpentlig får utført sin viktigste oppgave, nemlig å forsyne landet med tilstrekkelig nettkapasitet.

I mellomtiden tones de argumentene som Statnett benyttet i 2021 som grunnlag for dagens industritariffsats, ned. Bidraget til reduserte systemdriftskostnader gjennom sommerlast er redusert. Bidraget til bedre utnyttelse av eksisterende nettkapasitet som følge av ulik forbruksprofil er borte og kan løses av de nye fleksibilitetsmarkedene. Det er ikke lenger særlig rimeligere å forsyne store enkeltforbrukere med nettkapasitet, enn flere, mindre forbruksenheter.

7 Steel er uenig i Statnetts bakenforliggende samfunnsøkonomiske analyse.

Fallende grensenytte er en velkjent antagelse fra ulike sektorer i samfunnet. Det er imidlertid vanlig å knytte høyst nødvendige forutsetninger og begrensninger til økonomisk relaterte antagelser, så også antagelsen om fallende grensenytte. Grensenytte er i utgangspunktet nytteverdien av én, ekstra enhet uten at de øvrige variablene i ekvasjonen endres i vesentlig grad. I dette tilfellet kan en ikke uten videre anta at fallende grensenytte gjelder i den utviklingsbanen som kraftmarkedet er inne i nå. Dersom for eksempel kraftmarkedet preges av en stadig økende andel av uregulerbar kraftproduksjon, noe som skaper betydelige utfordringer for kraftsystemet, så vil det ikke til enhver tid være gitt at én, ekstra kraftforedlende industrienhed har en lavere grensenytte enn den forrige. Det kan like gjerne være tvert om. Statnett drøfter ikke dette nærmere i høringsdokumentet av januar 2026, men konstaterer bare uten videre og på generelt grunnlag fallende grensenytte. Det samme skjedde i høringsdokumentet av februar 2025, der Statnett hevder at store enkeltforbrukere bidrar til lavere kostnader, men at gevinsten i praksis ikke utløses dersom de store enkeltforbrukerne ikke deltar i fleksibilitetsmarkedene eller reagerer på prisene i spotmarkedet. Drøftingen ble også i 2025 holdt på et overordnet og generelt nivå.

Statnett trekker feil slutning på dette området. For å kunne konkludere med fallende grensenytte i et kraftmarked og kraftnett som er i en rivende utvikling, må en undersøke nærmere hva som har skjedd med blant annet de tre nettmessige forholdene som Statnett benyttet for å begrunne den differensierte industritariffen tilbake i 2021, da dagens industritariffsats ble fastsatt. Det er ikke tilstrekkelig å vise til generelle økonomiske sammenhenger rundt fallende grensenytte.

I 2021 argumenterte Statnett med at (1) kraftforedlende industri gjennom sin sommerlast bidrar til reduserte systemdriftskostnader, at (2) industriens forbruksprofil er ulik andres forbruksprofil

og dermed bidrar til økt kapasitetsutnyttelse, og at (3) det er mindre kostnadskrevende å forsyne store enkeltforbruk enn flere, mindre forbrukspunkter.

Det første punktet, industriens sommerlast, drøftes ikke i det hele tatt i Statnetts høringsdokument av januar 2026. I høringsdokumentet av februar 2025 ble det på side 15 påpekt at

"Stort og stabilt forbruk har et jevnt forbruk over døgnet og året. Fra et driftsperspektiv er dette i utgangspunktet positivt fordi det reduserer behovet for reservemarkedstjenester. For primærreserver vil større forbruk og produksjon på sommerstid medføre noe lavere kostnader. I sum bruker Statnett ca. 600-700 mill. i året på denne typen reserver. Uten stort og stabilt forbruk har vi tidligere anslått at denne kostnaden ville ligget rundt 10% - 50% høyere, alt etter den hydrologiske situasjonen om sommeren. Nyttan av stort forbruk på primærreservekostnaden er større i tørrår."

Altså en nytteverdi av den kraftforedlende industriens sommerlast. 7 Steel mener å se at import av kraft samt aktivitet og priser i fleksibilitetsmarkedene fortsatt er høy i sommermånedene, jf. 2025. Derfor yter kraftforedlende industri fortsatt et viktig bidrag til å holde vannkraften i gang gjennom sommersesongen og dermed medvirke til økt tilførsel av fleksibilitet fra den regulerbare og roterende vannkraftproduksjonen.

Den kraftforedlende industriens jevne forbruksprofil over døgnet og året kommenteres heller ikke av Statnett i høringsdokumentet av januar 2026, annet enn at det igjen påpekes å være svakt grunnlag for å hevde at store forbrukere utnytter eksisterende nettkapasitet bedre enn annet forbruk – dersom de ikke deltar i fleksibilitetsmarkedene. Det nevnte grunnlaget drøftes ikke nærmere. Det ble heller ikke drøftet i høringsdokumentet av februar 2025 annet enn det som er nevnt ovenfor. 7 Steel mener at det ikke er noe som tyder på at stabilt og forutsigbart forbruk i den kraftforedlende industrien skal utløse større behov for fleksibilitet og fleksibilitetsmarkeder nå enn tidligere. Statnetts systemdriftskostnader har økt betraktelig, men dette skyldes jo ikke eksisterende kraftforedlende industri.

Vi vil også hevde at et jevnt forbruk over årstidene gir høyere kapasitetsutnyttelse i kraftnettet enn et ujevnt forbruk, for eksempel dersom også kraftforedlende industri skulle forbrukt betydelig mer nettkapasitet om vinteren enn om sommeren.

Til sist mener vi at stordriftsfordeler fortsatt eksisterer også i kraftnettet, slik at det fortsatt er mindre kostnadskrevende å forsyne store enkeltforbruk enn flere, mindre forbrukspunkter. Vi har ikke sett noen argumenter som rokker ved dette, og Statnett drøfter ikke dette forholdet nærmere i noen av høringsdokumentene.

Konsekvensen av 7 Steels innspill ovenfor, er at verdien av kraftforedlende industris bidrag til å holde kraftnettets kostnader nede, fortsatt forsvarer en avkorting av industritariffen med 50%. Det blir derfor feil når Statnett i avsnittet om differensiering av industritariffen har som utgangspunkt at verdien nå er redusert tilsvarende 30%-poeng, til 20% avkorting.

Statnetts forslag til differensiering av industritariffen

Prekvalifisering

7 Steel forstår Statnetts forslag om prekvalifisering for mFRR-markedet slik at det ikke stilles ytterligere krav utover selve prekvalifiseringen. Det betyr at det er opp til den kraftforedlende

industrien selv å vurdere og avgjøre hvilke tekniske utfordringer og begrensninger som hver enkelt bedrift står overfor og som påvirker mulighetene for å stille med reserver i dette markedet. Dette er viktig ettersom kraftforedlende industri omfatter mange ulike produksjonsprosesser med helt ulike produksjonsteknologier og produksjonsutstyr som hver for seg har helt ulike forutsetninger for større eller mindre justering av intensitet og hastighet.

For å kunne vurdere forslaget om prekvalifisering er det også viktig å vite hva som vil skje med avkortingsreglene for mFRR og hvordan disse vil bli praktisert over tid framover. Dersom kostnader knyttet til prekvalifisering for, og senere deltakelse i mFRR-markedet, også vil utløse nye kostnader for avkorting, så vil det være relevant informasjon å kjenne til. Dette siste er trolig særlig relevant for 7 Steel, med sin globale teknologi for smelting av stålskrap.

Forbruksreduksjon ved høye priser i spotmarkedet

7 Steel mener at det konkrete forslaget om forbruksreduksjon ved høye priser i spotmarkedet vil komme i konflikt med Statnetts egen målsetting med forslaget. Vi antar at målet med slike forbruksreduksjoner er å redusere utnyttelsen av kraftnettet i anstrengte eller utfordrende nettsituasjoner der kapasitetsutnyttelsen er svært høy – ikke å påvirke kraftforbruket og -prisene i perioder der nettforholdene ikke krever det. Statnetts forslag kommer til kort her.

På generelt grunnlag er det sannsynlig at en periode med for eksempel unormalt lave priser i spotmarkedet vil bli etterfulgt av perioder med relativt høye priser i Statnetts modell, og dermed et forholdsvis høyt antall forbruksreduksjoner. I slike tilfeller vil resultatet av Statnetts forslag fort kunne bli at kraftforedlende industris produksjon og forbruk i kraftnettet reduseres som følge av tidligere og kortsiktige utviklingstrekk i kraftmarkedet, og ikke fordi Statnett eller kraftnettet har behov for forbruksreduksjonene i det øyeblikket de skjer. Dermed vil produksjons- og forbruksreduksjonene heller ikke lenger være samfunnsøkonomisk begrunnet. 7 Steel kan ikke forstå at det er direkte sammenheng mellom relativt høye kraftpriser i forhold til en tidligere tilfeldig periode, og nettmessig utfordrende eller anstrengte situasjoner i inneværende periode.

Denne manglende relevansen i Statnett's modell, den manglende koblingen mellom forbruksreduksjoner og nettmessige forhold, forsterkes ytterligere dersom vi eksemplifiserer med NO4. I NO4 har spotprisene vært nærmest unormalt lave i 2025. Da fungerer Statnetts foreslåtte modell slik at kraftforedlende industri i dette prisområdet i påfølgende periode skal redusere sin produksjon i de kvarterene/timene der spotprisen overstiger pristiersklene for landet som helhet. I dette tilfellet styres kraftforedlende industris forbruksreduksjoner ikke alene av den relative prisutviklingen i egen region, men av den relative prisutviklingen i landet som helhet. Statnett's hypotese og samfunnsøkonomiske resonnement må da være at prisutvikling over tid i én region kan og vil bli utslagsgivende for de nettmessige forholdene i en annen region – i påfølgende periode. Det er en åpenbar svakhet med Statnetts forslag at dette ikke er drøftet nærmere.

Videre vil vi hevde at kravet om forbruksreduksjoner åpner for tilfeldige og uforutsette hendelser og dermed uforutsigbarhet og økt risiko for kraftforedlende industri. Hva vil for eksempel skje dersom NO4 deles i to prisområder, slik Statnett nå vurderer å gjøre? Det er ifølge Statnett (jf. Statnetts "Analyse av norske budområder mot 2035, Q4-2025", side 27) grunn til å anta at tiltaket vil medføre økte kraftpriser i NO4 etter at tiltaket er gjennomført. Dermed vil tiden etter en eventuell deling kunne medføre uforholdsmessig og unødvendig mange forbruksreduksjoner. Ikke fordi nettmessige forhold krever det, men fordi forholdet mellom nåværende og tidligere markedspriser endres. Dermed påvirkes konkurransekraften til den kraftforedlende industrien i området uten at det er samfunnsøkonomisk belegg for det.

Den viktigste konsekvensen av Statnetts krav om forbruksreduksjoner er redusert leveringssikkerhet og konkurransekraft for den kraftforedlende industrien. Ved langvarige produksjonsstanser eller -reduksjoner på døgn, for ikke å si opp mot en uke, vil 7 Steel måtte bryte inngåtte leveringsforpliktelser i et stålmarked som er preget av sterk konkurranse i Europa, og et enda sterkere konkurransetrykk fra regioner utenfor Europa. Det sier seg også selv at en langsiktig konsekvens av forbruks- og produksjonsreduksjoner, er høyere kostnader per produsert enhet. Hvilket får direkte innvirkning på konkurransekraft og langsiktig overlevelsessevne. Det er i denne forbindelse viktig for 7 Steel igjen å minne om Regjeringens prioritering nr. 1 i Industrimeldingen som ble vedtatt i Stortinget i mai 2025, nemlig at *"Industrien skal ha tilgang på ren og rimelig kraft"*, samt om EU-kommisjonens melding til EU-parlamentet av 19. mars 2025 rundt European Steel and Metals Action Plan, der det på side 5 heter at *"EU energy regulation provides a framework for the design of network tariffs based on the principles of cost-reflectiveness, transparency and non-discrimination, while taking into account the need for network security and flexibility. Member States can design their network tariffs in a way that benefits energy-intensive industries"* (vår understreking).

Bakgrunnen for at norske og europeiske myndigheter uttrykker seg på denne måten, er at de vurderer det som samfunnsøkonomisk ufornuftig å pålegge kraftforedlende industri restriksjoner som i unødvendig omfang begrenser tilgangen til rimelig kraft og kraftnett, og dermed også begrenser konkurransekraft.

7 Steel mener at det konkrete forslaget om forbruksreduksjon ved høye priser i spotmarkedet er altfor inngripende. Det forutsetter blant annet at kraftforedlende industri generelt rent teknisk er i stand til å redusere sitt forbruk med 10% og 20% uten å skade produksjonsutstyr, pådra seg betydelige kostnader ved oppstart etter at periodene med høye priser er over, eller til og med pådra seg lengre stansperioder enn det som er Statnetts intensjon.

Som følge av årsakene nevnt ovenfor; markedsmessige, konkurransemessige og tekniske, oppstår det et behov for maksimal utkoblingstid og hviletid. Statnett åpner i høringsdokumentet av januar 2026 for å vurdere dette, men sier ingenting om eventuelt omfang og begrensninger. Det blir dermed vanskelig å gi konkret tilbakemelding rundt dette i et høringsvar. 7 Steel tror at det er et klart behov for maksimal utkoblingstid og hviletid blant kraftforedlende industri generelt. 7 Steel har et klart slikt behov.

Til sist er det liten tvil om at Statnetts krav om forbruksreduksjoner i det omfang vi her snakker om, vil påvirke og senke kraftprisene i spotmarkedet i de aktuelle periodene. Selv om de altså ikke kan begrunnes hverken i nettmessige behov alene, eller rent samfunnsøkonomisk. Dette vil i neste omgang kunne påvirke adferden til produsentene; de som vurderer å investere i ny produksjon, ny effekt eller ny lagring/batterier og vannkraftprodusenter som skal disponere vannmagasinene basert på framtidige vannverdier. Det vil mest sannsynlig også redusere inntjeningen til kraftprodusenter, noe som kan øke prisen på framtidige fastprisavtaler.

Etter dette mener 7 Steel at Statnetts konkrete forslag om forbruksreduksjoner er lite treffsikkert i forhold til de nettmessige forhold som Statnett ønsker å påvirke slik det gis uttrykk for i den samfunnsøkonomiske delen av høringsdokumentet. Forslaget vil gi redusert industriproduksjon, men siden hele eller deler av reduksjonen kan og vil oppstå som følge av feilaktige nettmessige prissignaler, vil den ikke være samfunnsøkonomisk begrunnet. Vi mener derfor at Statnett bør legge vekk dette forslaget. Den viktigste begrunnelsen fra 7 Steels side, utover treffsikkerhet og manglende samfunnsøkonomisk forankring, er allikevel at Statnett som nevnt fortsatt vil være i stand til å forsvare en avkorting av industritariffen med 50%.

Dersom Statnett allikevel bestemmer seg for å videreføre forslaget, må det justeres gjennom for eksempel å endre modellen for å beregne terskelpriser. Referanseperioden kan forlenges og persentilgrensene kan økes for om mulig å gi bedre samsvar mellom perioder med forbruksreduksjoner og nettmessige anstrengte situasjoner. Det må også legges inn fleksible muligheter for maksimal utkoblingstid og hviletid når drifts- og markedsforhold gjør det nødvendig. Ingen av de prinsipielle motforestillingene som 7 Steel anfører ovenfor vil forsvinne som følge av slike justeringer av forslaget, men risikoen rundt forslaget kan tas noe ned.

Det er også svært viktig at Statnett koordinerer en påtvunget forbruksreduksjon for kraftforedlende industri med industriens deltagelse i reservemarkedene. En påtvunget forbruksreduksjon vil jo redusere muligheten for deltagelse i reservemarkedene – og føre til avvik mellom de leveranser industrien allerede har påtatt seg og de som er tilgjengelig etter forbruksreduksjonen.

Statnetts forslag om et nytt kapasitetsledd

7 Steel argumenterte i sin høringsuttalelse av 8. april 2025 blant annet med at prissignalet knyttet til dagens fastledd og topplasttimen, som har fungert over mange år og dermed lang tid, gir et tydelig kortsiktig og langsiktig prissignal, slik Statnett er ute etter. Det er dessuten mer treffsikkert enn det nye kapasitetsleddets prissignal, fordi det treffer vintersesongen, når kapasitetsutnyttelsen i kraftnettet er som høyest.

Videre mente vi i april 2025 at det nye kapasitetsleddet gir et langsiktig signal om å redusere total industriproduksjon, og dermed konkurransekraft. Vår forståelse av dette ble at Statnett derfor ikke egentlig er ute etter økt fleksibilitet, men å redusere tilgangen til kraftnett for noen, slik at andre kan slippe til. Når dette skjer gjennom aktiv medvirkning fra Statnetts side, og ikke styres av markedet, så vil redusert produksjon hos kraftforedlende industri ikke ha samfunnsøkonomisk forankring, ei heller forskriftsmessig forankring.

7 Steel finner ingenting i det nye høringsdokumentet av januar 2026 som begrunner et nytt kapasitetsledd med bakgrunn i det som er nevnt ovenfor.

Siden verdien av samlokalisering mellom forbruk og produksjon av kraft (samlokaliseringsfaktoren) er fjernet fra det nye kapasitetsleddet, begrunnet 7 Steel i april 2025 at samlokaliseringsfaktoren også i framtiden vil representere et viktig prissignal, særlig i områder der betydelig produksjon og betydelig forbruk er samlet på et begrenset areal med korte avstander. Vi benyttet nærheten mellom produksjon og forbruk i Mo Industripark som eksempel. Vi opprettholder argumentasjonen i dette høringssvaret, og mener at samlokaliseringsfaktoren må inn også dersom det nye kapasitetsleddet innføres.

Statnett har i sitt høringsdokument av januar 2026 ikke besvart spørsmålet om hvorfor man på den ene siden argumenterer med at kraftkrevende industris relativt høye sommerlast bidrar til en jevnere kapasitetsutnyttelse av kraftnettet på tvers av sesongene (jf. side 15 i Statnetts høringsdokument av 13. februar 2025), mens man gjennom et nytt kapasitetsledd ønsker å redusere kraftkrevende industris forbruk gjennom hele året, også i sommersesongen.

Statnett unngår også i januar 2026 å drøfte påstandene som ble satt fram i høringsdokumentet av februar 2025 på side 18 og 12, nemlig henholdsvis at kapasitetsleddet vil bidra til en mer bærekraftig omfordeling av tariffkostnader fra alminnelig forbruk til eksisterende og framtidig industri samt at en slik omfordeling vil være samfunnsøkonomisk fornuftig siden det i stor grad

er ny produksjon og ny industri som er drivende for kostnadsutviklingen framover. Det vises til samfunnsøkonomi, men føres ingen relevant argumentasjon for hvorfor et alternativ framstår som mer bærekraftig eller samfunnsøkonomisk enn et annet.

7 Steel mener altså det samme nå som vi gjorde i 2025, og foreslår derfor på nytt at Statnett legger vekk planen om et nytt kapasitetsledd.

Vi registrerer samtidig at det nye forslaget av januar 2026 legger opp til at kapasitetsleddets tariffsats senkes relativt til fastleddets tariffsats for å sikre at kapasitetsleddet ikke gir et sterkere signal enn fastleddet. Isolert sett, og gitt at Statnett uansett har bestemt seg for å innføre et kapasitetsledd, støtter 7 Steel en slik tilnærming. Men vi vil legge til at Statnett bidrar til usikkerhet også omkring dette siden det tas flere forbehold, særlig når formuleringen er at det bare siktes mot en slik tilnærming og det samtidig opplyses om at kapasitetsleddets funksjon skal evalueres over tid. I dette ligger en risiko for at kapasitetsleddets tariffsats økes dersom Statnett anser at kraftforedlende industris totale nettkostnad ikke øker i tilstrekkelig grad.

7 Steel mener til slutt at tariffmodellen vil bli vesentlig mer komplisert dersom det nye kapasitetsleddet innføres. I stedet oppfordrer 7 Steel Statnett til å vurdere nærmere de tankene som ble lagt fram i høringsdokumentet av februar 2025 om å forsterke fastleddets prissignal gjennom for eksempel flere topplasttimer, finere områdeinndeling og/eller ved å varsle topplasttimer. Statnetts arbeid med framtidig tariffmodell er ikke tilstrekkelig grundig dersom alternative løsninger som Statnett selv foreslår, ikke følges opp gjennom en nærmere vurdering.

Oppsummert omfatter det nye kapasitetsleddet følgende svakheter:

1. Det påvirker kraftkrevende industris produksjon og forbruk gjennom hele året, også i sommersesongen når det er ledig kapasitet i kraftnettet.
2. Det påvirker dermed også kraftkrevende industris produksjon permanent og på lang sikt, uten at det er samfunnsøkonomisk begrunnet eller forankret.
3. Det tar ikke med seg fordelene med samlokalisering av produksjon og forbruk – samlokaliseringsfaktoren er fjernet fra kapasitetsleddet. Mo Industripark er et godt eksempel på en slik fordel.
4. Det tar heller ikke med seg nytteverdien for nettet av kraftforedlende industri. Industriavkortingen for stort forbruk er fjernet fra kapasitetsleddet. 7 Steel mener som nevnt at verdien av kraftforedlende industris bidrag til å holde kraftnettets kostnader nede, fortsatt forsvarer en avkorting av industritariffen med 50%.
5. Det omfordeler tariffkostnader til eksisterende og framtidig kraftforedlende industri, uten at det er begrunnet hverken fra et bærekraftsperspektiv eller fra et samfunnsøkonomisk perspektiv.

Med vennlig hilsen

7 Steel Nordic Manufacturing AS

Utku Öner

Administrerende direktør